

KREŚLANIE (2) *sb n*

kreślanie (2), [**kryślanie**].

a jasne; tekst nie oznacza é; pierwsze e prawdopodobnie pochylone (tak w kreślać).

sg A kréślani(e) (1). ◇ [I kryślani(e)m.] ◇ pl A kréślaniã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. kreślić.

Wykonywanie nad czymś ruchów takich, jakie się czyni przy rysowaniu krzyżujących się linii; tu pogard. o liturgicznym żegnaniu jako o gestach czarodziejskich (2) : kto wam tzynić rołkazał ty krzyżyki ty kreślánia KrowObr 73v.

kreślanie czym (1): Thámże [przy święceniu wody] iesztze drugie kreślánie tzynicie fwiecã/ po trzykroć nád onã wodã KrowObr 73.

[Szereg: »kryślanie albo czary«: Y będziefz że/ ty Nowowierniku/ thák fwiętych rzeczy Táiemnice zwał Kryślániem/ álbo Czárami. HerbOdpow X2 (Linde).]

Cf **KREŚLENIE, KRYŚLAĆ**